

TURINYS

PRATARMĖ 9

SODO, ŽMOGAUS IR GAMTOS HARMONIJA 10

Sodo filosofija	13
Tikroji sklypo vertė	14
Kas gali būti negerai sode	14
Sodo šiuolaikiškumas	16
Priemonės, kuriančios šiuolaikinį sodą	19
Vanduo sode	21
Gėlynai	23
Rokariumas ir alpinariumas	24
Daržovės ir prieskoninės žolelės	26
Karkasinės kompozicijos	26
Laukiniai augalai sode	27
Augalai induose	27
Gyvatvorės	28
Medžiai ir krūmai	30
Geoplastika	34
Sienelės	35
Takai	36
Aikštelės	38
Tvoros	38
Arkos	40
Pergolės	40
Pavėsinė	41
Gyvūnai	42
Menas ir sodo dizainas	42
Sodo priedai	44
Lauko baldai	47
Apšvietimas	49
Veja	49
Ekonomiška ir naudinga	51
Piktžolės, kenkėjai ir ligos	52
Dirvožemis ir trąšos	53
Sodo, daržo ir gėlyno atliekos	54
Augalai, kurių nederėtų auginti	55
Augalų vardai	60

GĖLYNAI

GĖLYNŲ PLANAVIMAS

Gėlynų tipai, augalų forma ir aukštis	64
Augalų forma	67
Augalų aukštis	68
Augalų derinimas pagal spalvas	77
Spalvų skirstymas	78
Gretimų spalvų deriniai	80
Spalvų įtaka žmogui ir aplinkai	81
	82
	86

GĖLIŲ AUGINIMAS IR PRIEŽIŪRA

Dirvožemio tipai, jo paruošimas	91
Gėlių dauginimas	91
Gėlių sodinimas ir persodinimas	93
Gėlių priežiūra	96
Genėjimas ir žiedų skabymas	98
Artėjant žiemai	100
Atėjus pavasariui	101
	101

VIENAMETĖS IR DAUGIAMETĖS GĖLĖS

Vienametės gėlės	103
Daugiametės gėlės	103
Gėlių derinimas pagal aplinkos sąlygas	119
	130

GĖLYNAMS TINKANTYS KRŪMAI IR MEDELIAI

Rūgštų dirvožemį mėgstantys augalai	139
Spygliuočiai augalai	139
	147

TRADICINIAI DARŽELIAI

Tradicinio darželio vieta ir tvoros	165
Darželio planavimas	165
Darželių augalai	166

SPECIALIOS PASKIRTIES AUGALAI

Sienų želdinimas	185
Augalai akmeninėms sienelėms apželdinti	185
Pavėsinių želdinimas	186
Gyvatvorių augalai	188
Tvenkinių ir baseinų želdinimas	189
Alpinariumai	192
Veja	196
	200

LAUKE VASAROJANTYS KAMBARINIAI AUGALAI 203

Kada kambarinius augalus išnešti į lauką	203
Kaip kambarinius augalus pripratinti prie lauko sąlygų	203
Kambarinių gėlių kompozicijos lauke	204
Sodinti į žemę ar palikti vazone	205
Kada augalus parnešti į kambarį	206
Kambarinių augalų dauginimas lauke	206

SODAS

Vieta, ką ir kaip auginti	211
Vaismedžiai	212
Vaiskrūmiai	218
Ką dar vertėtų auginti	221

DARŽOVĖS, PRIESKONINIAI, VAISTINIAI IR ĮDOMŪS AUGALAI 228

Kiek žmogui reikia daržovių	231
Daržovių auginimo vieta ir dirvožemis	234
Sėjomaina	235
Rekomenduojamos auginti daržovės	236

PRIESKONINIAI AUGALAI 259

Prieskoniniai augalai ir kvapios daržovės	259
Prieskoninių augalų auginimo vieta	259
Vienamečiai prieskoniniai augalai	261
Daugiamečiai prieskoniniai augalai	265

VAISTINIAI AUGALAI 273

Kokių vaistinių augalų auginti	273
Ką svarbu žinoti apie vaistinius augalus	273
Vaistinė žaliava ir jos ruošimas	274
Vaistinių augalų auginimo vieta	275
Vaistinių augalų dauginimas	276

KEISTI, NEĮPRASTI IR ĮDOMŪS AUGALAI 285

RODYKLĖ 292

PRATARMĖ

Kiekvienas nuo žemės dar neatitrūkęs žmogus, gyvenantis pagal metų laikų alsavimą, nori turėti nors mažą sodybą su dailiai sutvarkyta, jaukia aplinka, žydinčiais gėlynais, bent nedideliu sodu ar vos kelių kvadratinį metrų daržu. Nesvarbu, kad vieni galime sau leisti turėti mažą žemės sklypelį, kiti – erdvią sodybą, svarbiausia yra norėti kurti sau mielą aplinką tiek tarp miesto mūrų, tiek nuošalioje, ramioje sodyboje, į kurią galėtume pasprukti nuo pašėlusio gyvenimo tempo. Triūsdami sode, gėlyne ar darže galime atgaivinti sielą, pailsinti nuo begalės rūpesčių ir minčių užiančią galvą, pamankštinti raumenis ir pajusti harmoniją su aplinka.

Net ir dabar, kai ištisus metus prekybos centre galime nusipirkti šviežių daržovių, visokiausių vaisių ir uogų, daugelis didžiuojasi tuo, ką patys išpuoselėja ir užsiaugina sode. Kaip malonu nurašyti pirmąją prisirpusią uogą, suvalgyti šviežią, gaiva alsuojančią daržovę, savo sodo ir daržo gėrybėmis pavaišinti svečius ar padovanoti savame gėlyne suskintą puokštę!

Apie sodus, daržus ir gėlynus parašyta daugybė knygų. Jose galima rasti tūkstančius patarimų – kaip, kada, kur ir ką auginti, kada sodinti, kaip prižiūrėti. Ne vienam gali kilti klausimų, kuo šioji skiriasi nuo kitų, iš knygynų lentynų šluote šluojamų ir jose ilgai užsigulinčių knygų? Kodėl vertėtų perskaityti šią, o ne kitą? Kodėl derėtų vadovautis čia pateiktais patarimais?

Knygos autoriai vienu iš svarbiausių tikslų laikė pateikti patarimų, kaip prižiūrėti ir tvarkyti sodą, daržą, gėlyną ar visą sodybą, kad būtume kuo draugiškesni aplinkai, užsiaugintume sveikatą stiprinančių vaisių, daržovių, prieskonių ar vaistažolių, pajustumė sielos ir gamtos darną. Kaip tą pasiekti, sužinosite iš šios knygos puslapių. Nederėtų pamiršti, kad net nenaudodami mineralinių trąšų, nuodingų pesticidų galime užteršti savo gyvenamąją aplinką ir smarkiai pakenkti gamtai. Kaip to išvengti, sužinosite skaitydami šią knygą. Rasite patarimų, kaip auginti vaismedžius ir vaiskrūmius, dekoratyvinius medelius ir krūmus, daržoves, prieskoninius augalus, vaistažoles, gėles, keistus ir įdomius augalus, kaip ir kur galima įsirengti senovinį darželį, kokių taisyklių reikia laikytis kuriant aplinkos dizainą, kada tinka reljefo plastika, kuo puošti aplinką, kad ji būtų patraukli visus metus, o lauktus ir nelauktus svečius priverstų iš nuostabos net aiktelėti.

Tikimės, kad perskaitę šią knygą ir pritaikę joje pateiktus patarimus nenusivilsite dirbdami ir ilsėdamiesi sode, darže ar gėlyne, pajusite tikrą artumą aplinkai ir būsite tikri, jog jai nepakenkėte. Linkime daug malonių akimirkų ir nuostabių atradimų!

Apvalios formos gėlių kerus ar kupstelius (migliniai augalai, gvaizdės, uolaskėlės) ir gėles, kurių kereliai panašūs į pagalvėles, sodinkite nedidelėmis grupėmis. Dideliame plote auginami šie augalai nebus tokie puošnūs.

ant vieno žiedynstiebio ir vadinami viensteiniais (lelijos, kardeliai, tulpės ir dauguma vienamečių gėlių). Daugiametės gėlės dažniausiai turi daugiau nei vieną stiebą ir vadinamos daugiastiebėmis (astilbės, saulakiai, rudbekijos). Vijokliniai augalai, kaip antai turnbergijos, kvapieji pelėžirniai, tinka vertikaliam želdinimui. Svyrantieji, pavyzdžiui, sukučiai, šlamučiai, petunijos, auginami įvairiuose induose ir jais apželdinami balkonai, palangės.

Geriausieji vieni kitus išryškina skirtingų formų augalai, kaip antai aštuotės ir šlakuotosios plautės, paprastieji blužniapaparčiai ir rasakilos, baltašaknės, bijūnai ir vaisginos ar vilnotosios notros.

Augalai skiriasi ir įvairių formų, dydžio, išvaizdos lapais. Stambiais lapais melsvės, rodžersijos, kanos, pasodintos grupėmis, tarsi mažina erdvę, patraukia dėmesį. Šios gėlės neturėtų vyrauti sode. Smulkiais lapais gėlių yra gerokai mažiau nei turinčių vidutinio dydžio lapus. Gėlės smulkiais lapais, pavyzdžiui, paprastosios levandos, vaistiniai smidrai, baltašaknės, darželinės juodgrūdės, erdvę praplečia.

AUGALŲ AUKŠTIS

Jis padeda sudaryti gėlynų pusiausvyrą, nuo jo priklauso gėlynų matomumas. Gėlėmis galime pridengti kai kurias vietas, erdves, kaip antai pastatų sienas, ar paryškinti norimus elementus, pavyzdžiui, prie baltos neaukštos medinės tvoros ryškių spalvų tulpių žiedai siūbuodami vėjuje pagyvins jos baltumą.

Žemos gėlės, kurių aukštis 5–30 cm, sodinamos gėlynuose, apžiūrimuose iš arti ir iš viršaus. Žemomis (jos priskiriamos prie kiliminių ar skrotelinių) gėlėmis apsoadinami apvadai, gėlynų pakraščiai ar plokšti gėlynai. Žemaūgės gėlės: ylapiai fliksai, uolaskėlės, lobelijos, lobuliarijos, šilokai, smulkiažiedžiai katilėliai, dauguma svogūninių gėlių. Vidutinio aukščio (30–80 cm) gėlių yra daugiausia. Jas tinka auginti nutolusiuose gėlynuose, jų viduryje ar prie įvairių pastatų sienų, norit apželdinti plotus, esančius prie krūmų ar po medžiais. Aukštaūgių (daugiau nei 1,20 cm) gėlių nėra daug, pavyzdžiui, pentiniai, ricinmedžiai, arunkai. Jos sodinamos kaip akcentai pavienės ar grupuojant po kelias. Šias gėles didelėse erdvėse galima sodinti grupėmis. Puikiai tinka ovalo ar apskritimo gėlynų viduriuose. Aukštaūgių ir kai kurių vidutinio aukščio gėlių stiebus galima pridengti gėlynų priekyje auginamomis žemaūgėmis gėlėmis. Taip sudaromi kelių aukštų gėlynai.

GĒLYNAS PAVASARĪ

Melsvē

Raktažolē

Darželinē tulpē

Kekinė žydre

Alpinis astras

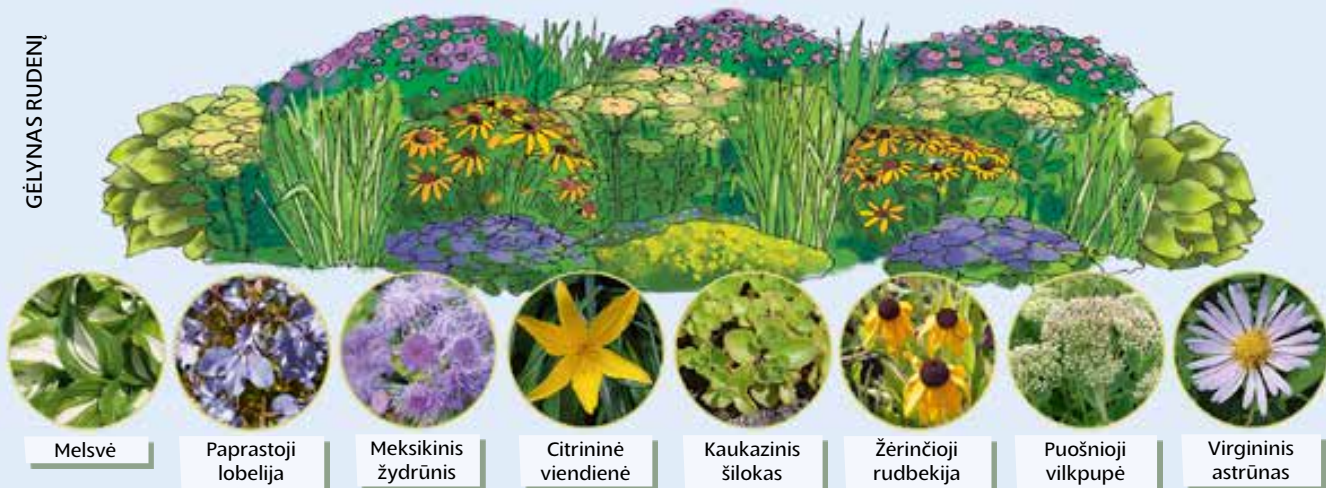
Puošnioji vilkpupē

GĒLYNAS VASARĀ

Didysis
pentiniusPaprastoji
lobelijaGeltonžiedė
ešolcijaMeksikinis
žydrūnisTiesiaragė
našlaitėŽėrinčioji
rudbekijaCitrininė
viendienė

Melsvē

GĒLYNAS RUDENĪ

Melsvē

Paprastoji
lobelijaMeksikinis
žydrūnisCitrininė
viendienėKaukazinis
šilokasŽėrinčioji
rudbekijaPuošnioji
vilkpupēVirgininis
astrūnas

AUGALŲ DERINIMAS PAGAL SPALVAS

Bendras sodo įspūdis priklauso ir nuo to, kaip augalai sukomponuoti. Suderinus gėlių spalvas, tekstūrą, formas, aukštį ir žydėjimo laiką galima vizualiai praplėsti arba sumažinti esamą erdvę, aplinkai suteikti nuotaiką. Augalais galima paslėpti kai kurias sodo kerteles ar išryškinti kitas erdves.

Augalų spalvų deriniai sudaromi atsižvelgiant į lapų ir žiedų, rečiau – vaisių spalvas. Visas gėles įsivaizduojame žaliais lapais, tačiau atidžiau pažiūrėję į augančias savo aplinkoje pamatysime, kad panašaus atspalvio lapais vienodų mažai. Vieni bus tamsiai ar šviesiai žali, kiti melsvai ar pilkai žali, treti margi, su baltais ar gelsvais apvadais, įvairių spalvų dėmėmis, juostomis. Negana to, kai kurie augalai per vegetaciją geba keisti spalvas: pavasarį bijūnų, astilbių ir epimeidžių ūgliai atželia ryškiai raudoni ar bronziniai, vėliau ūgliai ir lapai pažaliuoja. Rudenį, po šalnų, parauduoja snapučių, alūnių, kai kurių bijūnų, purpurine

spalva nusidažo bergenių lapai. Yra išvesta alūnių, vaisginių, ricinmedžių, vilkpučių veislių su tamsiai raudonais lapais. O kai kurie spalvingųjų alūnių veislių augalai lapų spalvą keičia net kelis kartus: pavasarį ir rudenį lapai būna ryškesni, vasarą pašviesėja, pavyzdžiui, 'Tiramisu', 'Autumn Leaves', 'Mint Frost'. 'Electra' pavėsyje išlaiko ryškiai raudonas lapų gyslas ir taip pat keičia spalvą: pavasarį jauni lapai geltoni, vasarą jie žalsvai geltoni, rudenį įgyja dar tamsesnę spalvą – gelsvai rudą. Saulėtoje vietoje ar pusiau pavėsyje augančių alūnių lapų atspalviai taip pat skiriasi.

Gėlės puošnios dėl žiedų, tik dalis auginamos dėl spalvingų lapų. Gamtoje daugiausia gėlių baltais ir geltonais žiedais, šiek tiek mažiau mėlynais, rausvais ir raudonais žiedais, o retai pasitaiko žydinčių purpuriniais, pilkais, rudais žiedais. Sudarant spalvų derinius patartina rinktis tas spalvas, kurių yra daugiausia, tai yra geltonas, mėlynas ir raudonas. Pirmiausia svarbu apsispręsti, kokios spalvos augalai vyraus jūsų aplinkoje.

Kiekvienas žmogus spalvas jaučia savaip, todėl ir nuspręsti, kokių spalvų apsuptyje norisi gyventi, reikia pačiam. Negražių spalvų nėra, yra tik netinkami jų deriniai.

Raudoni jauni bijūnų ūgliai

Bijūnų lapai vasarą

Bijūnų lapai rudenį

SPALVŲ SKIRSTYMAS

Spalvos skirstomos į pagrindines, antrines, tretines ir neutralias. **Pagrindinės spalvos** yra trys: geltona, raudona ir mėlyna.

Sumaišius po dvi pagrindines spalvas gaunamos **antrinės spalvos**: oranžinė (geltona + raudona), žalia (geltona + mėlyna) ir violetinė (raudona + mėlyna).

Tretinės spalvos gaunamos sumaišius po vieną pirminę ir antrinę spalvas ir jų yra šešios: geltona ir oranžinė, raudona ir oranžinė, raudona ir violetinė, mėlyna ir violetinė, mėlyna ir žalia, geltona ir žalia. Spalvų rate tretinės spalvos yra greta esančių spalvų derinys, pavyzdžiui, žaliai geltona yra geltonos (pirminė spalva) ir žalios (antrinė spalva) derinys. Spalvų rate yra 12 spalvų. Tretinės spalvos gali būti įvairių atspalvių, juos lemia pagrindinės ar antrinės spalvos kiekis.

Neutralios spalvos yra balta, pilka ir šalia pilkos išskiriama sidabrinė. Neutrali spalva yra ir juoda, tačiau gėlių tokiomis žiedais ar lapais nėra. Gėlyne neturėtų matytis juodo dirvožemio, nes ši spalva mažina gėlynų puošnumą.

Pažvelgus į šį spalvų ratą lengva suprasti, kurios spalvos yra gretimos (rate esančios viena šalia kitos, pavyzdžiui, geltona ir žalia) ir priešingos – viena prieš kitą (rate violetinė ir geltona).

Spalvos dar skirstomos į **šiltas**, kaip antai raudona, geltona, oranžinė, ir **šaltas** – mėlyna, violetinė, žalia.

Antrines spalvas tikslinga naudoti kaip perėjimą iš pagrindinių spalvų. Tretinės gali atstoti tarpines spalvas. Gėlė, turinti raudonos ir oranžinės spalvos, padės sujungti raudonus ir oranžinius augalus. Trečias augalas kaip gretimos spalvos papildymas sukuria harmonijos įspūdį.

Spalvomis siekiama sukurti raminamą, atpalaiduojamą įspūdį, mažesnes erdves paversti didesnėmis ir atvirkščiai, atkreipti dėmesį į tam tikrą ploto vietą, sujungti skirtingus sklypo augalų plotus.

Jei neturite pakankamai patirties arba nepasitiki- te savo gebėjimais, pats geriausias ir paprasčiausias

Dažniausiai remiamasi šiomis spalvų derinimo taisyklėmis: geriausiai dera **greta esančios spalvos**, kaip antai oranžinė su geltonai ir raudonai oranžinėmis; **spalvos, esančios viena prieš kitą**, pavyzdžiui, raudona ir žalia, geltona ir violetinė, mėlyna ir oranžinė; **spalvos, sudarančios T raidę**, pavyzdžiui, violetinė, geltona ir mėlynai žalia; **spalvos, sudarančios X ženklą**, kaip antai mėlyna, oranžinė, raudonai violetinė ir geltonai žalia. Pastelinės, arba achromatinės, spalvos (pilka, balta, sidabrinė) dera su visomis kitomis, todėl jomis galima sušvelninti ryškias spalvas, atskirti vienas nuo kitų. Sode reikėtų vengti didelio spalvų margumo, nes ryškios, kontrastingos spalvos gali nustelbti kitus augalus, be to, labai margas gėlynas atrodys neskoningai.

J. Iteno spalvų ratas

sprendimas būtų sode naudoti vieną spalvą (monochromatinis gėlynas). Tokiems gėlynams pakanka vienos rūšies augalų, tačiau jie turi išlikti dekoratyvūs visą augalų augimo laikotarpį, svarbu ir jų žydėjimo trukmė. Jei tos pačios rūšies gėlių pasodinsite keliose sodo vietose, sukursite pasikartojimą, padėsiantį sujungti atskirus elementus į visumą. Jei norite augalų pagausinti, rinkitės tos spalvos atspalvius. Tada gėlyne nebus monotonijos. Žalia spalva sudaro gerą foną pereinant nuo vieno atspalvio į kitą.

Monochromatinis levandų gėlynas.

Pavasarinis tulpių gėlynas.

GRETIMŲ SPALVŲ DERINIAI

Spalvas tinkamai suderinsite, jeigu parinksite pagal spalvų ratą greta esančiąsias. Dažniausiai deriniai sudaromi iš 2–3 gretimų spalvų, sunkiau suderinti 4 ir daugiau spalvų. Tokie gėlynai įdomūs, pavyzdžiui, geltonai žalsvi žiedai pagyvina žalią erdvę. Jei pasodinsite keletą kitos gretimos spalvos gėlių, kaip antai gojinių šilokų ir ilgalapių veronikų, sodrūs šių gėlių mėlynos spalvos žiedai gėlynui suteiks gyvybingumo.

Balti kosmėjų, lubinų, didžiųjų žioveinių, juodgrūdžių, žalsvi kvapiojo tabako, didžiųjų amžių bei gelsvi jurginų žiedai lengvame skirtingos tekstūros gėlyne.

Skirtingų atspalvių mėlynas gėlynas: miltuotieji šalavijai, meksikiniai žydrūniai, lobelijos.

Kelių gretimų spalvų, pavyzdžiui, mėlynos ir violetiškai mėlynos, augalai sudarys švelniai pereinantį derinį. Nereikėtų sudaryti derinių iš neryškių spalvų, antraip gėlynas atrodytų blankus, nuobodus. Jis pagyvinamas priešingos spalvos akcentais, tarkime, geltonos ar raudonos arba gretimų spalvų skirtingo ryškumo atspalvių gėlėmis.

DVIEJŲ PRIEŠINGŲ SPALVŲ DERINIAI

Gėlynas bus ryškus, spalvingas, jeigu jame augs dviejų priešingų spalvų augalai, pavyzdžiui, oran-

Įvairių atspalvių žali lapai puikiai dera su geltonai žaliais žiedais.

Tarp geltonų serenčių ir mėlynų miltuotųjų šalavijų įsiterpę balti ratilių žiedai.

Naudojant vieną spalvą ar skirtingus jos atspalvius arba gretimas spalvas gauti deriniai vadinami **harmoningais**. Komponuojant priešingas spalvas gaunami **kontrastingi deriniai**.

žinės ir mėlynos. Tačiau jei parinktumėte abi spalvas ryškias, sodrias, toks derinys nebūtų malonus akims, nes žiūrint jos greitai pavargtų. Idealus variantas yra skirtingo sodrumo spalvų derinys, tarkime, jei oranžinės spalvos pašviesintos, tai mėlynos turėtų būti patamsintos.

Gėlės baltos spalvos žiedais, pilkos ar sidabrinės spalvos lapais sudaro neutralų perėjimą prie kitų spalvų augalų. Jos sušvelnina ryškių spalvų kontrastą. Ypač elegantiškai atrodo augalų su tamsiai raudonais ir sidabriniais lapais deriniai: sidabrinės spalvos augalų lapai sudaro kontrastą tamsiems augalų lapams, pavyzdžiui, alūnių ir kiečių, alūnių ir notrų, šliaužiančiųjų vaisginių ir pilkųjų veronikų. Sidabriniai, pilki augalai puikiai dera prie šaltų spalvų: žalios, mėlynos, violetinės ir jų atspalvių.

KITI SPALVŲ DERINIAI

Trijų spalvų deriniai gali būti sudaromi iš pagrindinių spalvų (mėlynos, geltonos, raudonos) arba prie pasirinktos vienos pagrindinės spalvos derinamos dvi tretinės spalvos (violetinė su geltonai oranžine ir raudonai oranžine). Kai derinamos trys spalvos, galima parinkti vieną spalvą vyraujančią, o kitas kaip papildančiąsias. Jei spalvos ryškios, gėlės sodinamos grupėmis, pavyzdžiui, tulpės ir žydrės.

Sudėtingiausia suderinti 4–5 kontrastingas spalvas (pagal spalvų ratą X raidė: mėlyna, oranžinė, raudonai violetinė ir geltonai žalia). Pradedant želdinti sodą patartina pasirinkti dideles gėlių grupes arba jų derinius, kurie bus ryškesni ir geriau išsiskirs žaliame aplinkos fone. Sudarant derinius iš 4 spalvų vieną spalvą galima pasirinkti kaip vyraujančią, o iš kitų sukurti foną.

Mėlynų neužmirštuolių žiedų jūroje stiebiasi geltonai raudonos tulpės.

Pagrindinių spalvų pavasariinių svogūninių gėlių derinys.

ŠILTOS IR ŠALTOS SPALVOS

Šiltos spalvos – geltona, oranžinė ir raudona – tarsi priartina vaizdus, jos nuspalvina tamsesnes sodo vietas ir tinka, kai norima nukreipti dėmesį į tam tikras sodo vietas. Pavyzdžiui, oranžinės ar geltonos gėlės, pasodintos prie sodo pakraščiuose augančių krūmų ar gyvatvorių, juos priartina ir kartu traukia žvilgsnį. Šiltos spalvos didelę erdvę lyg sumažina, ji tampa jaukesnė ir artimesnė.

Šaltos spalvos kaip tik tolima vaizdą, erdvė atrodo tarsi didesnė. Ypač tinka mėlyną ir kitas šaltas spalvas naudoti mažose erdvėse, jei norime jas praplėsti. Mažas gėlynas, jeigu jo fone auga šaltų spalvų gėlės, vizualiai atrodys didesnis. Šaltos spalvos ramina, todėl mėlynų ir violetinių gėlių kampelis sode gali būti puiki vieta pailsėti, pamedituoti.

a

b

Ryškių spalvų gėlynas: vyrauja mėlyni hiacintai, foną sudaro įvairių spalvų raktažolių žiedai (a), kontrastingos, ryškių spalvų gėlių grupės (b).

ATSPALVIAI

Visos spalvos turi daug atspalvių. Šviesūs bet kurios spalvos atspalviai yra artimesni šiltoms spalvoms. Tamsūs atspalviai turi daugiau šaltų spalvų savybių: šviesūs violetiniai levandų žiedai turės daugiau šiltų spalvų savybių nei tamsiai raudoni.

Gėlynai bus kontrastingi, jeigu juose augs vienos spalvos labai tamsios ir šviesios vienos rūšies arba suderintos skirtingų rūšių gėlės. Tokiems deriniams itin tinka gėlės, kurių yra daug veislių, kaip antai šluoteliniai fliokasai, krūminiai astrūnai, didieji žioveiniai, darželinės petunijos ir verbenos. Tie, kurie mėgsta spalvingumą, gali rinktis tokias gėles kaip begonijos raudonais ir rausvais žiedais ir jas pagyvinti baltais žiedais. Nuosaikesniems veikiausiai patiks dviejų atspalvių vienos rūšies augalų deriniai, pavyzdžiui, rudgrūdėlės arba tulpės. Gėlynas įdomesnis, jeigu jame augs gėlės, kurių žiedai yra skirtingo dydžio, kaip antai kosmėjos su stambiais šviesiais žiedais ir patagoninės verbenos su žiedynus sudarančiais mėlynais žiedais.

Stambius, ryškius kosmėjų žiedus pagyvina balti žiedai.

Ryškios begonijų žiedų juostos.

a

b

Violetinių atspalvių žaismas tulpių (a) ir skėtinių rudgrūdėlių (b) žieduose